

בס"ד

שלחן היראה

והוא שלחן ערוך בכל טוב
להלך בעצת רבינו ז"ל

פרשת וארא

ה'תשע"ב

לתגובות להארות והערות
ולקבלת העלון באימייל שלכם
shulchanhayirah@gmail.com

תמצית הדברים

יש בחירה איך להסתכל על הבריאה. המפתח הפנימי האמיתי הוא הנחת רוח שה' יתברך יקבל מעם ישראל. השמחה מכבוד ה' שיאיר בלבנות ישראל לעתיד. זה השכל שיש בכל דבר בבריאה. ועל הבחירה הזאת יש מלחמה גדולה. ע"י בחירה והתבודדות אפשר להכניע את הכפירה ולשמוח שמחת ישראל האמיתית.

הבריאה היא לבוש לשמות ה' ושכהולך להתגלות ולהתחדש שם חדש הכל מזדעזע. יש חושך וסערה לפני דממת הגילוי. שם ה' שנתגלה לאבות מאיר את הכבוד עד גבולו ועכשיו מתגלה הכבוד באור חדש ופורץ כל גבול מתגלית בעולם קדושת שבת שיכולה להאיר אפילו בימי החול. "שבת שמא דקודשא בריך הוא".

האבות זכו לקדושה נוראה ולחקוק ברית למעלה אבל גילוי הכבוד בפרהסיה לכל העולם הוא ע"י תורת משה המגלה את שם הויה. ה' ימחה את זכר עמלק וישראל יתענגו על כבודו ברנה. שם ה', שם הויה, נותן כח לצדיק להאיר קדושת הברית עד אחרון האחרונים שבעם ישראל לשמוח בה' באמונה ושפלות והיא גאולתנו.

יוסף שהוא יפה תואר מאיר את היופי והפאר של כבוד ה' שבבריאה ופותח את העיניים ע"י תפילה שמחברת הודאה ובקשה כאחד. ע"י תפילה כזאת נמשכת קדושת הברית ותיקונו על המתפלל. אבל צריך להאיר את התפילה ע"י צדקה וע"י תורת משה ואותיותיה המלבשות את הנועם העליון שמושך את כבוד ה' להתגלות בלב המתפלל ולהלהיב ליבו לה' ב"שלהובין דרחימותא".

והעיקר לקשר את התפילה אל צדיק הדור האמיתי שיכול להוציא את הכבוד ממצרים להמשיך איתו תורת אמת וחיים ולבנות את משכן כבוד ה' המאיר מתפילות ישראל. בכח הצדיק יאירו כל עשר המאמרות שנברא בהם העולם לכבד לשמו יתברך וקדושת האדם המכבד לבוראו תזהיר ותעלה אל מקומה שמבראשית. כל העולם יאיר מכבודו וכל המחלוקת תתקן ע"י נועם זמירות ותפילות ישראל המאירים בשלום אין קץ באור תורת צדיק האמת.

היזהר אחי ממחלוקת ועין רעה כי הם עוון פלילי, המשך על עצמך קדושת שבת בימי החול בכח רבינו הקדוש ותרגע. וכשמתגבר היצר קשר את עצמך אליו ותעסוק בכלים הקדושים המכילים את הנועם. תורה תפילה צדקה והתבודדות צדיק האמת ילהיב את ליבך לביטול אמיתי אל שמו יתברך ותטעם טעם גן עדן של שלום אמיתי בעצמך ועם בוראך.

הרחבת הביאור

ולהתפעל מאוד מהיופי שלה שאין לו שם, זולת שם ה' ולכן תתבטל בו לרגע התאוה והישות הפרטית שחושקת בבעלות על כל דבר. ויכול להפליג מאד עד שיבוא לכמה שניות ספורות לבחי' ביטול שיש בו זכרון אחר לגמרי שאחרי שמיד משנסגרת המחיצה הוא יכול פתאום להסתכל על עצמו בעין חדשה. הוא יכול לשים לב לכאילו ניגון שמקשר את הכל סביבו. בלי הזיות ודמיונות. הצפרים העצים הרוח ההרגשה המחשבות השוטפות הגילוי המחודש הכל הרי בהשגחה והרי אנחנו מאמינים שהכל בדוקא גדול מאד מאתו יתברך אז מה מונע

לפעמים יש שעת רצון מיוחדת, אדם עומד באיזה שדה נפלא ומרגיש את יופי הבריאה ועוזה ומתעורר להתפעל בליבו ממראה עיניו. ויש לפניו תמיד בענין הזה בחירה פשוטה אם תשים ליבך המעיין לענין הזה. הוא יכול להיות שמח או להפך ח"ו. כי יכול להתגנב על ליבו הארס הרע הזה שמחשיך כל יופי ודוקא לאור יופי ופאר הבריאה ירגיש את עצמו עלוב מסכן אומלל ובעקבות כך, תתעורר אצלו עוד בחירה ברע, וירגיש דחוי מיואש אבוד וכו'. ויכול להיפך לגמרי, לא להתבונן בעצמו כלל רק להבין פתאום שיש מאחורי הבריאה יד מכוונת

שמו יתברך כשם פועל "מהוה כל עלמין" ותתן לשם עצמו כפשוטו להכנס ללבך בלי מחשבה רק כמו אמירה שנשמעת ללבך, ותאמר לעצמך שזה העץ הוא כך כי כך הקב"ה רצה לקבל התפארות מעם ישראל וזה השיח כך גם בגלל שרצה התפארות בדרך אחרת וכן הציפורים והרוח וכו' ואפילו שאתה לא מבין כמובן שום דבר מזה וגם כנראה לא תבין עד שיבוא קץ הימין, רק האמונה הפשוטה הזאת, (ועיין קצת בתורה י"ז הנ"ל), תכניע לרגע את הארס הכופר הלוחש כל מיני מניעות השכל על האמונה ותכניס באמת ללב שה' יגאל ויושיע והוא מגן ורוצה את שמחתך בשמו בשלמות ובשביל זה ברא הכל והוא עומד עליך ומחכה שתשמע בקולו ותתרצה לבחור בדרך התיקון והוא רחמן וסולח וכל יכול ותראה שמיד מתהפכת תמונת הטבע ומתחדשת נפשך בחיוך מחודש.

כי האמונה טבועה בנו ברוך ה'. אנחנו חיות קודש בכח ברית אבותינו. אלא שצריך להוציא קדושתנו מכח אל הפועל בפשטות. וזה לא ענין רק למקובלים או חסידים קדושים שהולכים ביחודים וכו' זה ענין לכל יהודי כי הוא ענין האמונה הפשוטה כמו שכותב המשנה ברורה בתחילת חיבורו בסימן א' של השולחן ערוך בביאור ההלכה, שיש שש מצוות תמידיות וכו' אמונה וכו' עיין שם. רק קח אותם לשדה ואמור אותם בפיו ותראה פלאות חדשות והתחדשות הנפש לכסוף מחדש לבורא יתברך שמו ולכבדו בכל מאודו. ואל תשאל למה דוקא לשדה. תעשה את זה כי ככה אמר הצדיק יסוד עולם רבינו הקדוש הנחל נובע מקור חכמה ר' נחמן בן פייגע ותקשר עצמך אליו במילים האלה ממש ותאמר לבורא שאתה עושה ככה על דעתו ולא על דעתך אתה רק מציית לו. ואם תזכה בסוף גם תתפעל ותודה בכל לב לה' יתברך, ואולי אפילו בדמעות

מהשמחה ומה מפיל אותנו למרירות, דוקא כלפי היופי והפאר והסוד של עולם העשיה שברא הבורא כדי שנתבונן בכבודו?

שים לב אחי שהמפתח שהופך הכל באמת וקובע את הבירור, אם תתגלה כאן רחמנות הבורא ואהבתו אליך ממש בפרטיות, או שה' ירחם תתגלה אכזריות רעולת פנים שדוחה אותך לקצה אחרון ויונקת ממך את כל החיות, הוא האמונה בשמחה שתהיה לעתיד לבוא לעם ישראל. כאשר יזכו לדבק את עצמם בבורא אחרי מיגור הרע עת יבולע המות לנצח ויסיר הבורא מכל עין דמעה בנחמת ציון האמיתית והניצחית. נחמה על כל הבחירות שנכשלנו בהם. שהבחירות האלה דוקא ידגישו את הבחירות הטובות. וע"י הבחירות הטובות והדגשתם יאיר הטוב בעצמו. כי לא יהיה בליבנו שום מתנגד רק עוד ועוד כלים מכלים שונים בגודל חסדו, שנעשו מבחירתנו הטובה, לקבל בהם אור צוף נועם העליון של כבוד שמו יתברך שמנהג הכל לטובה נוראה ונפלאה ושמחת אין קץ של גילוי אלוקותו.

כי בכל דבר שנברא יש שכל פנימי שמחיה אותו. ושרש השכל שיש בכל דבר הוא הנחת רוח שיהיה לבורא לעתיד לבוא מעם ישראל שיראו את כבודו. זה הקוד האמיתי של הבריאה. כמובא בתורה י"ז. שהצדיק האמת יכול אפילו בעולם הזה להבין כל צורה ודבר למה הם נראים כך ועשויים כך, על ידי שהוא משיג את הנחת רוח שיהיה לבורא יתברך שמו מישראל לפרטי פרטים היינו איך מתענג הבורא גם עכשיו על פשוט שבפשוטים שבישראל כשהוא מנענע עם הפאות שלו. וכל שכן עם הזקן. וכ"ש שהוא חושב מה' יתברך שברא את הכל.

וכשאתה נמצא בשדה תתבונן רגע שיש מלחמה על זה. מלחמה על האמונה הקדושה בשם הויה ברוך הוא. ואם רק תחשוב את

שבנית באמת ע"י תורת אמת בליבך, הכנס אחי את ליבך בשאלה הנוקבת ששאל משה רבינו הרועה הנאמן את ה' יתברך במצרים, "למה הרעותה לעם הזה?" כי ה' יתברך נתן לנו את התורה הקדושה כדי שנלמד ונהגה בה. יומם ללילה. ובאמת צריך ללמוד אותה מתוך התורה שבע"פ. כי אנחנו יהודים ולא קראים. אבל רצון הבורא הוא שגם תלמד באופן פשוט כמו הלב שלך והשכל שלך דוקא כי יש גם חלק פשוט בכל פסוק. והוא יקר מאד כי כך התורה נכנסת לחיים שלנו כאן ועכשיו. עכשיו ממש משה רבינו זועק מתוך לבך ודעתך אל ה', למה? שים לב ה' עונה לו ולך.

שים לב יש שלוש שמות קדושים שמדובר בהם ביציאת מצרים. אחד נגלה לאבות ויש בו הכל אבל ה' גילה בו עד גבול מסוים כפי סיבת השם בעצמו והוא שם ש-די. אחד נגלה למשה והאבות ידעו ממנו אבל רק ע"י משה נמסכה תורת השם הקדוש שם העצם הויה ברוך הוא. ושם אקיה הוא נגלה באופן שיש שם כזה. אבל תורת השם הזה לא נתגלתה עוד בנגלה והוא שם התורה שתתגלה לעתיד לבוא "יעשה למחכה לו" והצדיקי אמת המופלגים המנהיגים האמיתיים של עם ישראל במסירות נפשם זוכים להתנוצץ בו ולהשיג בו אור עולם הבא. ולהמשיך עלינו ברמז מתיקות התקוה של לעתיד לבוא וחיות ההתחדשות בכל פעם מחדש ושם מאיר איך לעבור באמת על החושך. אבל צריך לקבל ולהאמין ברמזי הצדיק והם הפנימיות האמיתית של הבחירה של כל אחד. וכדי לא לטעות ברמזים וגם כדי שיהיה חיות אמיתית לצאת מהעצבות ולזכות להתבונן בהם בכלל, כל אחד כפי חלקו ובחינתו, צריך לעסוק בתורה בדיבורים קדושים באמת לברך בכוונה או כל דבר של קדושה שיש בו דיבור שמקושר למחשבה הקדושה בכח ומחליש את כח הקליפה.

חדווה, שנתן לנו מתנה צדיק מופלג כזה שנתגלה כבר וגלה עצות כאלה כי הוא באמת סוד כמוס של כל פנימיות הבריאה ופלא נורא שנברא אדם כזה.

ובכל זאת למתנסה בכך מתגלה שבכל פעם מתחדש עליו איזה שהוא סוג חושך כזה שמאיים להפיל הכל. כמובן שצריך להשתחרר קצת מתאוות הממון ומכל הדאגות הנלוות. ובאמת אפשר לגעור בהם שהרי איזה שעה קלה בלי דאגות לא צריכה להדאיג אף אחד. אבל אפילו אחרי זריקת הדאגות אל אשפתם השרשית עדיין יש חושך אפילה מאיים וצריך רגע להבין מה הוא ומה מקומו. כי כמו שהוא מופיע ביער או בשדה, כמו יריקה רעה על חלון מצוחצח כך באופן פחות מודע הוא מגיע כמעט בכל רגע בחיים ומשנה את הבחירה בלי ששמים לב. הוא מתחכם לבוא כל פעם בלבוש חדש רק שנקודת התורפה שלו שהוא מכוון תמיד לאותו מקום וכך אפשר לתפוס אותו "על חם". הוא תמיד מנוול אותך מכער אותך בעיני עצמך עד שהכל נראה מכוער וכמובן מיד רץ ל'אוש וכו'. זו טפשותו תפוס אותו על חם ותשתחרר. תגיד לעצמך בפה מלא שהוא שקרן עלוב ומתנגד על הבורא. וכאן ביער או בשדה או למי שכבר התרגל להתבודד ולכנוס בדיבורים עם ה' אז בכל מקום, (רק שתמיד יש יתרון לשדה והיער אפילו למנוסים וכך היא עצת רבינו), אפשר לראות איך זה קורא ממש מה האמת ומה השקר וללמוד על עצמך ולשפוט את עצמך ואת דרכיך ובחירותיך והעיקר אפשר לכנוס בתוך בקשה ותחינה לפני ה' יתברך שיעזור ויושיע ויגן בזכות אבותינו ותמימותינו וחרטותינו וכיסופינו וצדיקינו האמיתיים שאנו סמוכים עליהם.

ולענין החושך שתמיד מופיע ואתו תמיד רץ המנוול למסור את שיעורו היומי בדף היאוש והכפירה וביזוי כל התקוה הטובה

הרע והכפירה וליבו פנוי לגמרי בכל עת לרצון ה'. וזוהי הדרגה שנקראת ברית עלאה והיא נחלת הצדיקים שזכו לה במסירות נפשם ובתשוקתם לבורא שזכו לרצות לעזוב את נעימות העולם הזה ודבקו ב"נועם העליון". (וכל עליונות הדרגה הזאת באמת היא כמה היא יכולה להאיר ולעורר ולחזק את הנחשלים בדרגה הקודמת היינו לכלול ברית עלאה בברית תתאה. וזה החילוק בין הצדיקים שזכו לברית עלאה ובין הצדיק האמת המופלג שיכול להכנס בברית תתאה ופגמיה בכל מקום ואצל כל אחד ולעזור ולתקן ולא נפגע מכך כלום מקדושתו ושמחתו). וכל זה מבואר בתורה י"א. ובתורה ל"א. (וכן בסיפור י"ג מסיפורי מעשיות בבטלר השני החרש).

והאבות שעבדו את ה' בשם הזה שהוא גבורה עצומה ודין חזק מאד וזכו בכח קדושתם להשלים נפשם וכו' בכל מדרגות השם הזה במסירות נפש כל אחד כפי מדתו והאיר להם בתוך השם הזה גם כל שאר השמות וכל התורה כולה כי זכו לנבואה מופלגת. אבל להמשיך ולגלות בעולם ולהכניע הרע בעולם כפי נבואתם והשגתם ולזכות שיתיר להם ה' לגלות כבודו בשלמות לא זכו. כי אברהם אבינו ע"ה שהמשיך את מידת החסד שרשה באהבת ה' וקיבל ברחמי ואהבת ה' את מצוות הברית שהיא שרשה בשם ש-די שהוא כידוע במדת היסוד והוא לשון שפע והנקה, כסה את אורו קליפת ישמעאל בנו שהיה גנב וגזלן היפך השפע הקדוש והוא שרש לאהבה נפולה ולדעת משובשת, שאפשר לקבל חנינם וזה טוב לקבל חנינם. ומפריע מאד לישראל לעסוק בתפילה ע"י הדעת הרעה הזאת ומכניס בהם חלישות ועצלות המביאים אותם לאהבות נפולות ולרדיפת תאוות ותענוגות ומותרות וגניבות רוחניות וגשמיות ורפיון ושכחה ואפילו לחסידים ואנשי מעשה הוא גורם

(כמבואר בתורה א' ובביאור הליקוטים שעליה. שם מרחיב את מושג ה"לימוד בכח" עיין באות י"ח וכ"ו בביאור הליקוטים).

הפסוקים מבארים שהאבות עבדו את ה' בשם ש-די. משמעות השם הזה בפשטות הוא שהאמת היינו אות שין אות האמת לאמיתו העליון, (כמובא בזוהר בראשית באגדת האותיות בהקדמת הזוהר), מאירה ומחיה בתוך הצמצום הנקרא "די". ומהצמצום הקדוש הזה נמשכת הבריאה והפרנסה והעצה הקדושה היינו השפעת החכמה והבינה והדעת האמיתית בכל דרגה ודרגה. כמובא בתורה ה' תנינא. ויש לו לשם הזה שתי בחינות. האחת שייכת לימי החול ולכלל ישראל וכל אחד מחויב בה ונקראת ברית תתאה והיא "שדי לו באלוקותו". היינו שמירת הברית באופן של איסור והיתר ומה שאסור אני לא לוקח ממנו חיות כי ה' אסר עלי ואני מסתפק ומצמצם את עצמי רק למה שה' מתיר לי. ואני שמח בכך כי "די" לי במה שה' מחיה אותי. וכל אחד מבין שצריך גם לזה סייעתא דשמיא עצומה ויש כוחות עצומים שפועלים כנגד ההצלחה בזה. וגם, אני מחיה את עצמי בחיות השם הזה היינו עסק התורה והתפילה והברכות ולהודות על השפע בכל ענין קטן ככל שיהיה וכו'. ובכל התורה הנגלית בכל התחומים כפי מה שמזכה אותי ה' יתברך ברוחניות ובגשמיות. (ואפילו כתבי האר"י הם נקראים נגלה כי כבר התגלו).

והבחינה השניה היא צמצום עמוק יותר בחי' ביטול ממש והוא כבר השגה אלוקית והוא בחי' שבת קודש כי הוא קדוש יותר מימי החול והוא בחי' "שאמר לעולמו די". היינו שמשגי בלבו ובדעתו באמת, בכח פעיל ונמצא בידו ממש להפעילו בכל עת שצריך, שה' ברא הכל בדוקא וכל המאורעות לטובה עצומה ונוראה. ומחפש בכל עת את הרצון שבבריאה ומולך ומושל ברצונו לגמרי על

בברכת יוסף ובניו שהקדים לברכת שאר האחים אבל ברצון הבורא היה ענין אחר.

כי בבחי' יוסף היה כוח לתקן שתי הקליפות הנ"ל עשיו וישמעאל שהם שני עננים המכסים על עיני המתפלל ומסיתים את תפילתו שתהיה פועלת במטרה בדיוק של "כחוט השערה". ומובא בתורה ב' שבחי' יוסף הוא בחי' תפילה בקדושת הברית. שהיא תיקון הכל ומשיח יתקן על ידה הכל בלי שום מלחמה גשמית. רק התחזקות בתפילה באמת. שיש בה הודאה שהיא הכנעת ישמעאל שע"י הודאה ושבח והלל נעשה כלי הכיסופים לה' ועולה האהבה הקדושה ומתגלה אור העולם הבא כמובא בתורה ב' תנינא, ויש בה ככח ההודאה וההתקשרות עם רצון הבורא באהבה, בקשה אמיתית ומדויקת של הכנעת הרע בבחינה פרטית וכללית בכל פעם ובאופן שמתקבל בחן למעלה, שיהיה מקום להמשיך אור עולם הבא בעולם הזה. (ולפעמים הפוך, קודם בקשה והכנעת הרוע של עשיו ועמלק ואח"כ הודעה והכנעת ישמעאל). כי ישמעאל אומר "ה' כבר שומע ואין מה לבקש. ולהודות כ"ש שלא שייך כלל". ועשיו אומר ששייך רק עשיה. ותפילה לא מעלה ולא מוריד. "זו בטלנות, תעשה וגמרנו מה לך להתפלל". וטומאתם פועלת בליבנו וצריך להטהר מהם על מנת להתפלל באמת ולעורר רוח משיח המתקנת. וצריך את כל כח נשמות ישראל המלוכשות באותיות התורה שיבואו להתלבש באותיות התפילה ולהאיר בהם כבוד ה' כפי שמובא שם בתורה ב' וצריך לעבודה מופלאה כזו התקשרות בכל תפילה בצדיק האמת שמסוגל לזה כי הוא בבחי' משה ובבחי' התקשרות יוסף ביעקב. עיין שם.

(ובאמת כמו שבשביל תפילה כזו צריך קדושת הברית מאד גדולה כך גם מצד שני כל העוסק בתפילה באופן הזה של הודאה

רפיון במה שמחיה את הדעה הרעה של "מה אני צריך להגיד לה' הרי הוא יודע את מחסורי". (ובאמת מתנת חינם היא עיקר סיבת הבריאה רק צריך שיהיה בה התעוררות שלנו לבקש אותה מצד ביטול עצום לבעל השפע ותודה והכרת רחמנותו וזה ענין דק שכלול מאד בקדושת הברית).

ואע"פ שזכה אברהם אבינו בתפילתו להחזיר את ישמעאל בתשובה שלימה בסוף ימיו ומת בשלום. בניו וצאצאיו רומסים וחומסים ושונאים לישראל ולקדושתם ועוד יצטרכו ישראל להכניעם מאד לפני הגאולה וה' ירחם ויציל.

וליצחק אבינו הקדוש שכבר נולד בקודש ובברית, כיסתה את מידת גבורתו ומסירות נפשו המושלמת, קליפת עשיו הרשע הרוצח האונס השונא שמלכלך את הדעת בכפירה כפשוטו בטומאת עמלק ימ"ש והוא רוצח כפשוטו בגשמיות ורוחניות. ולא נתן הקב"ה לאבות להאיר בעולם אור שיכניע אלה הקליפות אע"פ שהם היו צדיקים מופלגים ונקיים בתכלית הנקיון. רק האמת לאמיתו צריכה עוד להתברר ולה' הפתרונים.

ויעקב אבינו שהיתה מיטתו שלמה וזכה להעמיד י"ב שבטי י"ה, נכנס אצל בניו קנאה בין האחים ליוסף ולא יכלו לדברו שלום ומכרו אותו. וירדו למצרים לתקן ושבו בתשובה שלימה ופעלו פעולה נפלאה אבל הגילוי עוד לא הגיע. ויעקב אבינו ע"ה רצה לגלות את הקץ ולתקן הכל ואז ראה שעוד הדרך ארוכה. ועדיין יהיה כח ליאוש ולשקר לינוק מקדושת ישראל וצריך להמתין. ואסור לגלות והתיקון צריך לבוא בדרך אחרת שעוד לא גלויה. אשרינו שזה אבינו ושכך נאמנותו לאמת לאמיתה ואשריו ואשרי חלקו.

אי אפשר להשיג כלל את כח האיפוק הקדוש והצמצום שמאיר במעשה הבלימה של יעקב אבינו ולפני כן ניסה לתקן הכל

ממון לתקוות חוט השני של התיקון בכח קדושת ישראל).

וע"י קדושת יוסף קדושת הברית שהיא בחי' כריתת הערלה כנגד עשיו ופריעה כנגד ישמעאל, מגלים את אור הצדיק. אור התיקון האמיתי. שיש פעולה לעשות בארץ. שיהיה "כימי השמיים על הארץ". ולהתפלל וללמוד ולהודות. ומתוך הודאה מתבררת הבקשה כי ע"י הודאה מתברר שיש כח הפועל של ה' בעולם ואנחנו מודים לו ומכבדים לו ועיקר כבודו שאנחנו מבקשים עוד ישועה ממקור הישועה שיכול באמת להושיע ומיד מודים לו על הכח לבקש ומיד מבקשים עוד כי מתברר עוד, עד כמה הוא מושיע ורחמן. עד שחייבים מחדש לבקש עוד באור השגת ישועתו החדשה וכו' וכו' וזה תהליך הארת כבודו בעולם. ומה כבודו? "תהילתי אחטום לך". שתפארתו על רחמנותו היינו שיש חרון אף הנגרם על ידי מעשינו וכביכול האף והחוטם העליון מתמלא עשן הכעס וה' ירחם ויעזור וע"י תפילה מתעוררים רחמיו המרובים עד שהוא מגדיל כביכול את החוטם שיוכל לסבול הכעס בלי להעניש עדיין ולחכות להתעוררות תשובת התחתונים וכו'.

אבל הכח הזה ללכת על קו האמצע ולהתחזק בכח המשפט הקדוש הזה שתלוי כל כך בעיניים, היינו איך אתה מסתכל על הענין ובמה אתה בוחר ברחמים או בדין עליך או על אחרים, זה הכח צריך להמשיך מיעקב אבינו ע"ה הוא רוח המשפט האמת "עין המשפט". תקון העיניים לראות טוב באמת לאמיתו. וצריך להמשיך אותו ע"י יוסף הצדיק שנכלל ביעקב לגמרי ועוד הוסיף על אורו כדי שנוכל לקבל אותו. ולזה צריך לתת ולעסוק בצדקה בכל הכח. "והיה מעשה הצדקה שלום". אבל ע"י מחלוקת האחים התקלקל הצינור הזה וצריך לתקן אותו מחדש. כי ינקו מהקלקול הקליפות.

ובקשה והתחזקות באמונה ברחמנות ה' ולהאמין באמת שה' שברא אותי, בתוך העולם הזה שהוא ברא להיות מתוקן ע"י תפילה, באמת שומע תפילתי אפילו שאני ככה כמו שאני ויש לי זכות אבות וזכות ההתקשרות בשם רבינו הקדוש להתחזק בתפילה, ועוד שתפילתי הפרטית ממקומי חשובה אצלו מאד ועליה עומד התיקון, כל זה ממשיך עליך קדושת הברית והוא תיקון הברית ותיקון הפגם בכבוד ה'. ועיין בהלכות נחלות ד' שם מדבר מתורה ב' הנ"ל דברים מופלאים ויקרים וחשובים מאד. וצריך לדעת שתפילה וזווג נמשכים מאותו שרש ותלויים אחד בשני כמובא בתורה ט' על ענין המיטה והתפילה בענין אבא בנימין באות ב' שם ובשיחות הר"ן אמר רבינו על אבא בנימין שהתפלל שמיטתו היינו קדושתו לא תבלבל את תפילתו. ונמצא שחיזוק בקדושה מאד תומך את התפילה. וזה ידוע מכבר, אבל בחיזוק קדושה יש מונעים רבים וקשים ואורבים על זה מאד כידוע. והחידוש הגדול הוא שחיזוק תפילה גורם לחיזוק קדושת הברית ובפרט באופן של התבודדות שאז כידוע יש מעקף ועוברים על פקידי המכס ויכולים ממש להבריח סחורות יקרות והבעל בית משלם מזומן. וע"י כל העצות הקדושות האלו אפשר לבוא להתבודדות בעשירות גדולה. רק צריך לא לפחד מהיאוש וחלישות הדעת שבהתחלת ההתבודדות ולהמשיך הלאה בעוד הודאה ועוד הודאה ובבקשה המאמינה היוצאת ממנה. ולקשר את עצמו לצדיק האמת של הדור היינו רבינו הקדוש שהמשיך לנו את התורה הזאת ואת הדרך הזאת דרך הנשר בשמים דרך הבעל תפילה הקדוש שבא לתקן את כל העולם כל כת וכת מטעותה. והכל ע"י תפילות וחיברי תורה על תפילות שנותן לכל אחד. עיין בסיפור י"ב במעשיות על הבעל תפילה וירווח לנפשך מאד כי אפילו רחב מיריחו יצאה מתאוות

והבלבול. כי רוצים להכניס בנו דעת חדש ממקום חדש. משם יותר גבוה וכולל יותר את רחמנות ה' ומאיר את כבודו יותר. ה' הוא לא רק הבורא המשפיע המיניק את הבריאה והברואים, ה' הוא רחמן על כל רחמנות ורחמנותו אין סוף ורוצה ופועל ממש בכל עת להכניס שמחת רחמנותו בכל מיני כלים להאיר אור כבודו לתחתונים. והוא היחוד שאנו אומרים לפני כל מצוה ותפילה ליחד שם יוד קי בואו קי. כי יוד קי הוא העולם העליון ברית עלאה עולם הנסתר ששם שורש הרצון והחיות. וואו קי הוא הכלים והמדות המקבלים את האור היינו הגוף הקדוש ששמה בניגון המופלא המאיר ללב מן הנועם העליון היינו ברית תתאה.

והתורה מספרת לנו על המנהיג הרחמן משה ש"סר לראות" היינו שהכניס עיניו בתוך "סר וזעף" בתוך הדינים הקשים שהיו שרויים בהם בני ישראל היינו התפילה בבחי' דין המובאת בתורה ח' תניא, לחפש שם ישועה לשכינה הקדושה להאיר את אורה בתוך כל המוחין דקטנות והיאוש והכעס. ולהרים את הח"ן הנפול של ישראל שידעו באמת מאביהם שבשמיים כמו שמשה יודע. ונתן ליבו אלינו באמת. ואז היה זמן קשה מאד. בני ישראל היו צועקים מתוך העבודה והעבדות ולא ידעו שה' שומע. רק תפסו אמנות אבותם. ולא היו שייכים בדרגת האבות כלל. כי מי שיש לו התקשרות בשפע לא שייך אצלו עבדות וכו'. אבל אמנתם וצעקתם נשמע אצל ה' יתברך אפילו שהם לא ידעו מכך כלל.

"ומרדכי ידע את כל אשר נעשה" וכ"ש משה. אבל ידע באופן אחר ממרדכי. כי מרדכי היה כבר אחרי גילוי שם ה' המלא שם העצם. ומשה חיפש וחיפש עד שנגלה לו ה' יתברך מחדש בכל פעם. כי סוד שם "אקיה" הוא חידוש ההתגלות בכל פעם מחדש. וה' גילה לו סוד השמות ובעיקר גילה לו את שם

ומצרים גדלה בכח טומאתה ושלטה בכל העולם בשפע עשירות וכוחות כישוף ושליטה אכזרית. והטומאה מסמה את העיניים ואת המחשבה שתלויה בעיניים ועוד מסיתה אותנו חזק להסתכל במה שאסור ומקלקל הן ברוחניות והן בגשמיות. וגורם מחלוקת גדולה בין הארץ לשמיים ובין דרי מעלה שבארץ לדרי מטה שבארץ. שאת אש המחלוקת מלבים העזי פנים שבדור. שחולקים על צדיק האמת והכשרים ההולכים בעצתו ומתבטלים אליו. שבגלל זה קוראים למצרים ערות הארץ. כי הארץ מתמלאת ע"י זה ערוה ושחיתות וחכמה חיצונית שאין בה תועלת. ועל ידי זה מתגברת הליצנות והעצבות והיאוש. ובכח, תמיד נמצא לנו קדושת יוסף כי פעולתו נצחית. רק שבפועל היה צריך תיקון חדש ע"י בחי' משיח בחי' משה רבינו "רעיא מהימנא", ומאז בכל דור. ע"י צדיק הדור שהוא בחי' משה שמעלה התפילות ובונה המשכן. והעיקר לקבל ממנו הכנעה בענין הקנאה השנאה והתאוות כדי לגלות את עיני משפט האמת שיאירו לתפילה להתנהל את כל הדרך אל כבוד ה'.

כי השלימות של זה השם שעבדו בו האבות הוא קשה מאד. כי צריך לקשר ברית עלאה בתתאה וצריך שבני העולם יקבלו דרך הצדיקים ושהצדיקים בגודל קדושתם לא יסלדו מבני העולם. והנקודה הפנימית של התהליך הזה היא כבוד ה'. כי כבודו הוא שיאיר אור תהילתו על הנמוכים והירודים ביותר ושתכנס בהם תקוה ממש ושמחה ממש בכל גופם כי צריך להמשיך המחשבה שבראש וההארה שבעיני הלב אל כל האברים עד שיהיה הניגון והריקוד והשיר שיתער לעתיד לבוא מרקד ומפזז כדוד מלך ישראל לפני ארון הברית, בכל יהודי ויהודי. וזה אכן יהיה ואסור להתייאש. אפילו שבעינינו וב"דעתנו" זה לא נראה מציאות בשטח. ועל זה כל ההמולה והסערה והחשך

בעסק הזה רק נהיה רק רע יותר ויותר. ככה נראה ענין הצדיק? לא עדיף היה הדרך הקודמת? ככה, חסידות מסודרת כולל בטוח לאומי, קצת שנור קופסאות ירקות פעם בחודש, אנשים נורמלים, שלום בית. אז לא כזה תקוה ואור בעיניים, בסדר, אבל גם לא כאלה ירידות והעיקר הבזיונות, קודם כל לא ידעתי שיש בי כאלה תכונות, מי צריך להבעיר את הסיר שיתגלה הלכלוך שבקרקעית אולי יותר טוב תכבה את הגז נאכל את מה שלמעלה. ועוד ההתפרצויות בבית. צודקת, מה פתאום השינוי הזה הקרקע רועדת מתחת לרגליים, אבותינו הלכו לשדות לקברי צדיקים? אבותינו בכו לה' בבית המדרש. אז מה אם אנחנו בבית המדרש חולמים ויושנים ומבזים את כבודו, דור חלש מה לעשות. אבל ככה להרוס בית וחינוך בשביל מה?.

ומגלה ה' למשה שיש כאן ענין חדש לגמרי. כי כמו שיוסף אמר לאחים "אני יוסף" ונגמרו הקושיות. כך גילוי "אני ה'" שבשם הויה גמר את כל הקושיות. כי עד עתה היתה הנהגה שצריך לעשות כלים של צמצום בבחי' "די" ולתוכם יאיר האור. אבל עכשיו יש עניין אחר לגמרי. יש שם ה' שהוא מאיר הארת הרצון ברחמים גדולים ועצומים. ובסיבה קלה מאד בכח הצדיק המנהיג את העם יכולים לעשות ניסים ופלאות שעוד לא היו מעולם. כי בני ישראל עוברים להנהגה של עם ה' וזה ענין אחר לגמרי. וכבודו עכשיו הוא להיקרות על הקטן שבקטנים שבבני ישראל ולהאיר לו את הדרך לתשובה עד שהכבוד בעצמו יתייצב בתוך ליבו ויזכה לחיי עולם באור ה'. וזה הכבוד ילך ויגדל ויאיר בכל העשר מאמרות שנברא בהם העולם כדי לגלות כבודו. וע"ז תמשך גם יראתו בכל לב כי היא היא כבודו. ובכל יראה ובכל מאמר שברא בו את העולם להאיר כבודו ויראתו יתגלה נועם חדש פנימי עד

"אקיה" היינו "אנא זמין למהוה" אני הולך להתגלות בשם הויה וידעו כל באי עולם את הויתי ומהותי בפלאי פלאות. כך תאמר לבני ישראל. ומשה שהבין בדעתו הקדושה את המשמעות של שם "אקיה" הבין שהולך להיות התחלות חדשות על גבי התחלות חדשות ולא רצה ללכת עד שה' כפה עליו את רצונו.

והנה עומד משה לפני ה' מתוך מחלוקת נוראה מבפנים ומבחוץ, היינו דתן ואבירם וכוחם לא היה פשוט כי אח"כ במדבר עוד הקהילו את כל גדולי ישראל וגם עכשיו אפילו שכל הזקנים השתחוו לה' על בשורת הגאולה הכניסו בהם הניצבים הארורים רוח מחלוקת על הצדיק. והלבישו את המחלוקת בתורה ומצוה "ירא ה' עליכם וישפוט" היינו הלבישו את המשפט המעוקל כתורה ומצוה. ועוד המחלוקת מצד פרעה כי משה הראה לפרעה מציאות ה' שהוא מכיל את כל כוחות הכישוף ויש לו רצון אחר לגמרי. ועוד לא היה מעולם גילוי כזה מופלג בפרהסיה של מטה ה' שבולע מטות הכישוף וכו'. ומשה ידע וראה שפרעה רואה ויודע ואע"פ כן כפר ומרד והתבטא בחציפות כזו שעוד לא היתה מעולם "מי ה' אשר אשמע בקולו". (והיזהר אחי מאד בתוך ליבך כי המטה הבולע הוא בחי' "מטה כלפי חסד" היינו הנקודות טובות שיש בכל אחד מישראל ובכל ענין של ישראל וזכותו של כל אחד לבחור עכשיו ממש בטוב בלי שום קשר למה שהיה רגע לפני. את חשבון פגמיו תשאיר לבעל הרחמים. ופרעה חולק ושואל בחציפות מי וכו' שאשמע בקולו וצריך להיזהר שלא נשאל גם אנחנו בזמן חימום הלב שבשעת מחלוקת ר"ל וצריך מאד לבקש על זה. יראה כל אחד בנפשו ויזהר). מה תכלית הסיבוך אולי ח"ו יש כאן איזה טעות?

(ובלשוננו ובמקומנו, סיבוך אחרי סיבוך וצרה יותר גרועה מחברתה ומאז שהתחלתי

ימחה ה' זכר עמלק ויכניע יסוד השרשי של הקליפה בכח תפילתנו המאירות בכח קדושת הברית שימשיך עלינו משיח צדקנו. היינו שבקטני הדעת של ישראל ואפילו פושעי ישראל יאיר אור השבת אור התשובה מאהבה הוא אור ה"שלהובין דרחימותא" המובא בזוהר הקדוש, הנשפע מנועם העליון שמשפיע משה הוא נשמת משיח בקדושת נשמתו ודעתו. כי משה הוא בחי' נהר היוצא מעדן והוא המשפיע את הנועם העליון להתגלות. וע"י זה מאירה השבת בעולם בזמנה ומתנוצץ ממנה אפילו בימי החול. ובאר"י מבואר שתחילת השפעת שבת בימי החול היא ע"י שילוב שמות א-ל-ש-די. וזה מאמר הפסוק שלאבות גיליתי איך למצוא שבת בימי חול היינו למצוא קץ האחרון וגאולת עולם הבא בעולם הזה, אבל להאיר את זה לכלל ישראל והם יאירו את זה בעולם צריך למחות את זכר עמלק צריך לתקן את פגם הכבוד בשלמות ולכן אין השם שלם עד שימחה זכרו לנצח ב"ב אמן).

וצריך רגע לבאר ולהאיר את הדרך המופלאה שרבינו מחנך אותנו בה. שים לב שרבינו בכל תורה זורק איזה מושג צמד מילים בדרך כלל אם תשים לב זה נשמע מוכר זה נראה אולי מהזוהר? לא יודע אין לי כזה בקיאות. זה רק נראה מוכר וידוע. רבינו מלביש השגות נוראות וחדשות שלא היו מעולם וזכה לקרב אותם עד לתורה שכבר נגלית ואם תשים לב תראה את ההבדל הקטן שהוא חידוש נורא מתורה דעתיקא סתימאה שעתידה להתגלות לעתיד לבוא. ורבינו הודיע בתורה ז' תנינא שע"י שנכנסים ומתחדשים בחידוש מקבלים היראה של המחדש כפי כמה שנכנסים בו. ורבינו הקדוש בדרכו המיוחדת מזכה אותנו לטעום מהתורה הנ"ל קצת, כבר בעולם הזה. ותורתו היא היא הנועם העליון שיש בתורה כפי שכתב בסוף תורה ע"א תנינא שאנו מדברים

שיאיר ה"נועם העליון" בשלמות. שאז הנעימות של העולם הזה לא תהיה מענינת כלל כשלעצמה. רק תהיה לבוש וכבוד למאמר ה' שע"י כל עונג דקדושה יוכלו להשיג כבודו ויראתו ולברכו ולהללו. וכל עוד ימי העולם הולכים ובאים תהיה הנעימות מלובשת בחומריות אבל היא כשלעצמה אין לה משמעות רק לאור הכבוד שהיא מלבשת כדי ששיגו אותנו בעולם הזה. ובאמת כשיושלם בנין הכבוד של הנועם העליון יתבטל החומר ויהיה העולם בבחי' שבת קודש בבחי' עולם הנשמות. וכשמאיר הכבוד באמת אין הבדל לאיש בין העולם הזה או הקבר או העולם הבא כי הכל רצון ה'. וכך העיד רבינו הקדוש על עצמו שהוא חי. וראה בתורה כ"א בחלק "חיים נצחיים" וכו'. ובאמת נשארים עוד צמצומים אבל הם לא כמו הצמצום של שם ש-די. כי הם צמצומים מתוקים של תורה ותפילה ויכול כל יהודי בכל מקום לעסוק בהם ולהתקשר בהם בצדיק האמת שמעלה עבודתו עד תחת כיסא הכבוד שזה עיקר כבוד ה'. והעיקר שיכול גם מי שנכשל מאד וכביכול לא שייך אצלו תורה ותפילה, להתחיל מיד מחדש ואפילו שלא יכול להתחיל כביכול, יכול לבקש להתחיל. וזה יכול כל אחד. עם קצת עזות דקדושה. ויש לנו לכל אחד עזות דקדושה גדולה מאד. רק צריך להוציא מכח אל הפועל ע"י הדיבור. ואפילו קצת כבר מתחיל לפעול. וכבר אפשר להודות וכו'. ואם תכניס ליבך בזה תראה שהוא חידוש גדול לכל אחד ושמחה עצומה ותקות אמת.

(גילוי שם ה' הוא בחי' שבת. כי שבת "שמא דקודשא בריך הוא" כמובא בזוהר שאומרים בסעודות שבת. ורחמי צדיק האמת שמחפש להאיר כבוד ה' בליבנו הם, להאיר קדושת שבת בימי החול. וזה כלליות ברית עלאה ותתאה יחד ושלמות קדושת הברית בתהיה לעתיד לבוא לכלל ישראל בעת

שתולדת ה' ויציר כפיו ממש יעבד אותו כי עדיין זה כאילו ה' עובד את עצמו. אלא צריך שלאדם הראשון יהיה בן והוא יעבד את ה'. ובאמת שם בגן עדן האיר הנועם אבל היה צריך לחכות לשבת שיאיר הנועם העליון בשלמות ואז תהיה הולדה בקדושת הנועם העליון ועל ידי זה הולד יהיה בו הכח לכבד לה' להכניע החומר ע"י ההתלהבות הנ"ל שיש בו משרש תולדתו. (ומבואר בזוהר ויקרא דף ז' ובעוד מקומות שהולדה בקדושה הוא שלמות שם ה' וכן רבינו הקדוש אמר שעל ידי הולדות קדושות הוא עיקר תיקון הברית).

וממשיך רבינו לבאר, (הביאור הנ"ל והבא לטובה הוא מתוכל בליקוטי הלכות כיבוד אב ואם ב' הלכות הפירות ד' והלכות מנחה ו'), שכאשר מתעורר הנועם מתגלה כבוד ה'. כי הנועם מגלה את הכבוד. ובתורה ו' מבאר רבינו שהכבוד הוא משם "אקיה". כי הקב"ה חתם בשמו שהוא עתיד להתגלות. אני אהיה לעתיד לבוא ועכשיו אני מסתיר את אורי וכבודי שתבחרו ותתיחסו לזה בכל מאדכם. ואנחנו צריכים להכין עצמנו לזה. לעשות כלים כדי לכבדו. וזה משמעות שמו, אני עומד להזדמן לכם. והוא שם הכתר והכבוד. שהוא סתום ובלום ויתגלה לעתיד לבוא.

והאדם הראשון בגן עדן גם קיבל את אור הלכות השם הזה ותורתו היתה לא לאכול מעץ הדעת טוב ורע כי הוא בחי' מחלוקת אלא להמתין באכילה והולדה שנמשכת באמת מדעת, עד יום השבת. היינו אקיה והמתן של תורה ו' הנ"ל. והאדם שהוא עיקר כבוד שם אקיה "כי לית אדם ללא אלף" ושם אקיה הוא סוד האלף, לא המתין ואכל לפני שבת בעצת הנחש. וקרא אליו ה' "איכה" היינו "איה" "כף" איה כבודי למה לא שמרת למען כבודי. ובאמת כל בחי' "איה" הוא לחפש את כבוד ה' בבחי' כתר

ממנה כאן. "כי יש נעימות בתורה וזהו העיקר להרגיש הנעימות שיש בתורה".

ומהו מושג ה"נועם העליון"? הרי ע"י תורת רבינו הוא נהיה מושג חדש לגמרי שרבינו רוצה שנתודע אליו ונרפא בו את נפשנו וננוח בו מנוחת ענג שבת של לעתיד לבוא. כי מבואר בשער הכוונות ובפרי עץ חיים בכוונת מוצאי שבת על אמירת הפסוק "ויהי נועם" שממשיכים ע"י זה מנועם השבת שהוא בחי' עולם הבינה "נועם העליון" את האור הפנימי של תפילות השבת שיתנוצץ ויאיר בכבודו על תפילות ימי החול. וכן סעודה רביעית שעושים אחרי זה ממשיכה את קדושת סעודות שבת על אכילת ימי החול. ואת זה כל אחד יכול להרגיש שיש איזה שינוי לטובה בתפילתו בשבת וענג האכילה בשבת. (ואם עד היום הוא לא שם לב שיתחיל מעכשיו לשים לב וירגיש את זה וידע כי הוא תוספת קדושה שמשפיעים עליו משמים בשבת משרש נשמתו בחי' "נשמה יתירה"). ולפי הכוונות יש דרך להמשיך מזה על ימי החול. [ומבאר שם בכוונות שזה נמשך משם "אקיה" במילוי יודין שהוא גימ' קס"א, (היינו "עם אס"ק שמיים שם אתה"), והוא גימ' נעם עם הכולל].

ומבאר רבינו בתורה ע"א תנינא שע"י שמאיר הנועם העליון נכנס באדם "שלהובין דרחימותא" היינו להבת שלהבת של אהבה לה' יתברך וביטול נעימות העולם הזה בגלל ההשתוקקות והרצון בפועל לעשות רצון ה' ונכנעים התאוות. ואז אפשר להוליד בני אדם בקדושה כדי שיגלו עוד ועוד את כבוד ה'. כי עיקר כבודו הוא שיבוא אדם נברא בחומר ויבחר ברצון ה' אע"פ שחומר מסית אותו לבחור אחרת. רק שע"י השפעת הנועם העליון יתלהב ליבו לה' ויכניע את רצון החומר וכפה את החומר לרצון ה'. ואדם הראשון שנברא ע"י ה' היה צריך להוליד תולדות שיעשו כך כי זה לא כבוד מספיק

שיהיה צדקה ראויה היינו ממון שמחיה עבודת ה'. ובמצרים עוד לא היתה עבודת ה' שלימה כי לא ניתנה התורה. ומכאן כל המחלוקת שמתעוררת לפני גילוי שם ה' ותורתו כי שם ה' הוא בחי' שלמות השפעת הנועם העליון ואם אין צדקה ראויה היינו אתערותא דלתתא כראוי אז החובלים באים וחולקים וח"ו הנועם מתחיל להפגם.

אבל במצרים ה' יתברך עורר בעצמו זכות על ישראל ע"י קדושת משה וזכות האבות והתורה שעתידה להינתן וקבלת הזקנים את מלכות משה ודם הברית והפסח. ואפילו הכי המחלוקת השתוללה. ומשה רבינו נקנס מיד שלא יכנס לארץ ישראל בחי' "עתה תראה" בעת הזאת ולא בעת אחרת כידוע. כי עיקר הכבוד והנועם העליון הוא בארץ ישראל ועיקרו משם אקיה. וכבוד ה' הוא להמשיך בעולם מחדש את תכלית בריאת האדם ולהצליחו. ולכן המכה הראשונה היתה "דם" כי אדם ללא אקיה ללא אלף הוא דם וע"י מכת דם מתחיל להתקן. כי הדמים הם עשרה כידוע והם חמשה טהורים וחמשה טמאים וע"י יציאת מצרים וספירת העומר מתקנים "דם האדם" ונמשכת התורה להתקבל בכח כלי ההמתן של הספירה. וע"י עשר המכות כנגד עשר הדמים, (ודמים משמעותם גם ממון כי עיקר הכלי לנועם ולכבוד ה' הוא צדקה ועיקר האדם והתורה הוא צדקה), התגלה כבודו שבעשר המאמרות שברא בהם את העולם. שכל תכלית הבריאה היתה לגלות את כבודו בעשר מאמרות הנשפעים מהדיבור הנמשך מנועם העליון.

וכששאל משה "למה הרעותה" פגם בזה. כי משה הוא הדעת הנ"ל הנשפע מנועם העליון ומזווג כל הזיווגים. והוא זיווג כל אותיות התורה בקדושת הנועם העליון. ולכן העיקר שירגיש נועם התורה. כי היא התיקון העליון ביותר ומרפאה את כל החובלים.

בבחי' נסתר מאוד ומכוסה במה שמכוסה מאז הפגם היסודי הנ"ל של אדם הראשון.

ומבאר רבינו שמתני שמתעורר הכבוד ע"י נועם העליון באים כל ניצוצות הכבוד המבוזה להתקן. כי תיקונם הוא הארת הכבוד מחדש והכבוד מתעורר דוקא בעת השפעת הנועם העליון. כי יש בשם ה' שני זוגות. זוג אחד אין בו פירוד והוא יוד והי. והם בבחי' עולם העליון הנסתר "עין לא ראתה". והם בחיבור קבוע. ויש זוג התחתון והוא ואו הי והם לעיתים מתחברים בשמחה גדולה ולעיתים נפרדים. וכאשר יש היתר ועת רצון לחיבור התחתונים נמשך לעליונים חידוש חיבורם הקבוע ושמחה יתירה והם ממשיכים על עצמם הארת הרצון המופלגת ומשפיעים לזוג התחתון שפע גדול והוא נועם העליון המתגלה במלא כל הארץ כבודו להיות כימי השמיים הם העליונים על הארץ הם התחתונים וזוהי שמחת עולם שתהיה לעתיד לבוא ב"ב אמן. אבל בזמן החיבור והארת הנועם העליון באים ניצוצות הכבוד המבוזה שמאז אדם הראשון ועוד הרבה מלפניו להתקן. והם נקראים חובלים. בחי' "חבלים נפלו לי בנעימים". היינו בעת הנועם מגיעים החובלים. וצריך שיהיה הנועם מספיק בשביל לתקן אותם שאם לא החובלים יכולים לקלקל ולפגום הנועם. ולכן צריך להיות בצניעות גדול ובקדושה כדי שלא יתקלקל הנועם ע"י החובלים. וכן אסור הדבש בקרבן זולת הביכורים והחמץ במנחות זולת התודה וזה כדי שלא יתגברו החובלים על הנעימים כי בית המקדש הוא בחי' גן עדן ודבש גימ' אשה וחמץ בחי' מחלוקת.

והנה החובלים שהם בחי' עץ הדעת טוב ורע שני צדדים הם בחי' מחלוקת פגם הכבוד שהוא אחד המאיר ברבים. ולכן בהתעוררות הנועם בא המחלוקת להתקן. והכלי לנועם שיהיה מתקן החובלים הוא צדקה. וצריך

שיתגלה בהכנעת עמלק ימח שמו והשלמת שם ה' והתגלות נשמת משה במשיח צדקנו. וצריך את עבודתנו והעיקר את תפילתנו. כי תפילה היא עיקר כבוד ה'. כי פונים אליו שהוא הוא המתקן המושיע העוזר ומגן ומרחם. ולתפילתנו צריך להכניע החובלים של כל אחד הבאים בעת השפעת נועם התפילה. וזה ע"י נועם התורה היינו נשמת האותיות המתעברים בתפילתו שנמשכו בלימודו. כמבואר בתורה ב' הנ"ל שנקראים "השמיים מספרים כבוד אל". היינו "מספרים" לשון ספיר ונהיר הוא הארת יופי ופנימיות התפילה. וראה בתיקון מ"ז שהתפילה נקראת תפילה כי היא תפלה ל"יוד" כסוס לרוכב היינו בתוכה רוכב מלך בערבות הוא נועם ה'. [נשם א-ל נמשך משם אקיה במילוי יודין שיש בו שלש יודים ואלף אחד גימ' א-ל, שם בפרי עץ חיים בכוונות מוצ"ש].

ואתה אחי יקירי שעוד עומד שם בשדה ומתבונן בבריאה שלפניך אל תתפלא על המלחמה שיש בתוכך. כי כגודל הרגשתך את היופי והנועם האמיתיים והנצחיים המתלבשים בבריאה החולפת, בחי' יוסף הצדיק היפה תואר ואימו הצדקת רחל שהיתה יפת תואר ויפת מראה, כך גם באים החובלים החולקים שהם בחי' מוחין של חוץ לארץ בחי' מחלוקת כמבואר שם בתורה ע"א תנינא, החזק מעמד הגבר האמונה בארץ ישראל ובקדושת ישראל שלעתיד לבוא ה' ישמח וינחם את כולנו ביופי והדרת קודש של נועם העליון המכניע כל הקושיות והמחלוקות ואנחנו שייכים בזה בכל עת גם אם "לא הולך". כי "אין יאוש בעולם כלל". והכל בכוחו של זיו העולם היופי והפאר של הבריאה הנקראת אדם, המנחם הפרטי של כל אחד מאתנו הצדיק יסוד עולם שנקרא שמו בישראל רבי נחמן זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

והיא המטה הקדוש, שמכה את הלובן השקרי שמתלבש במחלוקת עם רוח השטות שלו, שסיפר ממנו רבא בר חנא בתורה א' שכתוב על המטה בתחילה "אקיה אשר אקיה" ואח"כ שאר השמות. כי דע לך בזמן ההמתנה באים החובלים והיזהר ממחלוקת ומאכזריות ושנאת חנם וקנאה יותר מהכל. רק נעימות והארת פנים. הן לעצמך והן לאחרים. כי גם על עצמך אסור לך לחלוק כלל רק לרחם ולקרב בנעימות את עצמך.

וצריך בכח להכנס בנעימות תורת רבינו ולהתפלל ממנה בכח. ועל ידה יעלו נו"ן ימי הספירה לקבל החיות ולהמשיך עלינו ח"ן יופי ופאר להראות ולראות בבית ה'. וראה בביאור הליקוטים הנ"ל על תורה א' באות י' שיש שני נונים בשני שמותיהם, נחמן נתן צוחקים על כל העולם. והם בחי' אהבה בתענוגים. כי על ידי התורות והתפילות ואורם הקדוש הפנימי המכיל רוח רבינו הקדוש, ועצת ההתבודדות שהיא כלי האמונה להתגלות שהיא כלי הצדקה לקבל האור והנועם, בחי' "ויאמין בה" ויחשבה לו צדקה", יתמתק הכל במתיקות ונעימות עליון מאד. (וראה והבן לעצמך כי כל פעם שמתעוררים החובלים בליבך שהם בחי' מחלוקת שנאה קנאה ותאוות רעות ובעיקר קושיות על הצדיק ואנשיו ועל ה' יתברך ואתה כועס ושונא, זה סימן שדוקא הנועם העליון בשטח ודוקא באו אלה הזונים להתקן. והעצה המשך עצמך לתוך הנועם. קח תהילים של נעים זמירות ישראל שהוא בחי' הנועם או כל דבר קדושה תורה תפילה צדקה שיחה אמיתית של יראת שמים והיכנס בהם בכח עד שיאיר בך הנועם כי הוא מאיר ומתקן בקל והעיקר לקשר את עצמך אל שורש הנועם הוא צדיק האמת הנהר היוצא מעדן).

וכך נבוא אל מה שעתיד להתרחש בארץ ישראל לעתיד לבוא לקדושת הנועם העליון